

ROZČAPSA

Znám zemi blízko Trosek
znám divukrásnou zem
je to jenom kousek
tam spolu pojedem ...

.....
- Ve stínu jedle - Šakal válečník - "Lhář" - Román na pozra-
čování - Test dobrého zálesáka - Od sombrera k sombreru -
- Poradna koryso Old Piráňky - Zprávy z lovišť - Společenská
škatule pro slušného cowboye - Inzerce -
.....

K D C N E Z N Á , N E P O C H O P Í

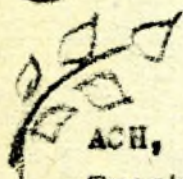
zpívá se v jedné trampské písničce, ale cožpak je to málo,
... když po mnohahodinovém pochodu si usteleš na sluncem vyhřá-
tou mež a pod hlavou cítíš polštář z mstefidušky?
... když po celonočním lijáku si ráno poslední sirkou rozděláš
blahodárny oheň a vyženeš tak vlhko nejen ze stanu, ale
i z kloubů a kanádek?
... když zaboříš ostrou kudlu do spalíku dřeva a po mnohahodi-
nové perné práci odevzdáš motový totem či jinou upomínku
kamarádům ze spráтеленé osady?
... když se při potlachu sejdeš se stávkou jiných, které jsi
nikdy neviděl, a přesto spustíte jako jeden muž staré
trampské písně, které všichni znáte?
... když, ať ukážeš prstem na mapě na kterýkoli kout vlasti, všu-
de máš kamaráda, který je ochoten se s tebou rozdělit o pos-
lední?
... a těch když by byla ještě dlouhá řada, ale což nestačí těchto
pár proto, abychom rádi trampovali?

GRIZLI, OLD FARDI

E S T Í N U J E D L E

flex pro lyricky naložené mozky

ACH, TROSKY KRÁSNÉ

Trosky mé,
obreze rámu prastarého
kolikrát vyškubli tě z něho
až to zapraštělo.
A v den slavný
znovu pro zraky pašourské
napjel tě rámež starodávny
ach, Trosky krásné,
Trosky mé

NALEJ mi barmano,
nelej mi ještě sklenku
propil jsem prachy
propiju domovenku...

lidová z Pobrdská

.....
" Š A K A L V Á L E Č N Í K "

JS zase bylo veselo v kraji pod Troškama. Louky se zelenaly, jablůňky kvetly a žabky vesele hupkaly po roubení studánek, odpuzující žízňivé masti. Slunce vytáhlo z doupěte i Šakala, jenž vylezl, setřásl seno z kabátu a šel se podívat po svých pozemcích. Na plácek u Parkeťáku se stěhovali rytíři, pvté haluze, což Šakal nesl nelibě. Ne, že by netoužil po lidské společnosti, ale jeho sympatie k rytířům byly mizivé. Chvilí se díval jak se dřou s prkénky a pak se sebral ke kosti, vylebrat něco k snědku.

"Pane Šakal, pane Šakal" volaly děti z Podkosti, věšely se na ploty, ale lesní muž si jich nevšímal. Kráčel dál a zastavil se až u kiosku, kde pan Habrůvek prodával pivo, limonádu a cukrovinky.

"Máme to pěkný den" pravil pan Habrůvek "jen aby nepokazilo." Šakal souhlasil, a s děkovným pohledem převzal láhev piva, jež mu byla nabízena, přičemž ji umístil do jedné z Habrovských kapes. sáčekového kroje. "A vente si ještě škatuli, pane Šakal, a přideťe zas," děl pán z kiosku, podávaje škenkem krabici sušenek. Šakal sebral škatuli, zdvořile pozdravil a odebral se ke své jeskyni.

Vzduch voněl borevou károu a vlnkým jehličím, a ještě dlouho bylo hezky.

Naše povídka:

"LHAR"

V tom městečku byl bar jako každý jiný. Pár stolků, velké zrcadlo, v rohu široká kamna a za zástěnou muži, hrající poker. Opřel jsem se lokty o barový pult a holohlavý barman mi beze slova přisunul láhev. Nepospíchal jsem. Dostavník měl odjet až za dvě hodiny a zbývalo tedy dost času, abych si odpočinul a svlažil vyprahlé hrdlo.

Najednou kde se vzal, tu se vzal, přisedl si stařík a nabízel mi partii karet. Odbyl jsem ho ale on nedal pokoj.

"Vypadáte jako kdybyste měl v kapse dost peněz, cizince," řekl mi - a nedívejte se na mě tak z vejšky, já byl kdysi taky ~~mně~~ bohatěj."

"Ale to snad ne" pronesl jsem a podíval se na jeho rozedraný ubohý zevnějšek. Stařík se zasmál. "Jen si poslechněte můj příběh, cizince, ale nejdřív byste mi mohl objednat něco k pití." Splnil jsem jeho přání, spíše ze soucitu než ze zvědavosti a on pokračoval. "To jsem si jednou postavil chajdu v Západních horách a živil jsem se jako poctivý zálesák, i když čas od času jsem zabloudil k pramenům řeky Salmine Creek, protože můj šestý smysl mi říkal, že by se tam mohlo najít trochu zlata. Ale nikdy jsem tam žádný neviděl. No a jednou v zimě, za velký sněhový bouře, přištrachal se k mé boudě nemocný tulák a zůstal mi ležet na prahu. Radost jsem z jeho návštěvy neměl, zásoby jsem neměl velký, ale zůstal u mě až do jara, a když sešel sníh chtěl se vydat zase dál, dolů do údolí. Rozloučil jsem se s ním a von mi najednou povídá, prej za to, že jste mě nenechal zmraznout, řeknu vám, kde je nahoře v horách hromada zlata a tu si klidně můžete vzít. Von prej našel to místo náhodou, ale slato v n nechce, to prej nepřináší žádný štěstí a nejsou to poctivé peníze. A ještě mi řekl, kde to místo najdu, a vodjel. Já jsem se mu v duchu vysmál, ale pak mi to nedalo, sebral jsem se a hajdy do hor. Co vám mám

ROMÁN NA POKRAČOVÁNÍ

" O B L Á Č E K "

Bylo rušno v pátek odpoledne na bránickém nádraží. Oku příjemně lahodila pestrobarevná změť chatařů a výletářů ověšených zavazadly, košíky, kočárky, dětmi, hráběmi a mnoha kily podkožního tuku. Mezi nimi se občas mihl asketický zjev zavilého turistu nebo opálený sportovec s pádlem na rameni a boulebatou volejbalistkou po boku. Šiklně znatelné byly i houfce trampů, Rytířů Svaté haluze, Skřítků, tajemných Psohlavců, hippies spolku pražských učitelek a policistů. I hlupec by si hladce spočítal, že se v prostoru kolejiště rojí nejméně polovina obyvatelstva Prague City, aby strávila příjemný weekend v sázavských hvozdech.

Od kasy si směle razil cestu hlučícím davem hippie Obláček. Ostatní děti květín mu s úctou uhybaly z cesty, neboť jeho rezaté vlasy více než protestní délky si zaslouhovaly náležitý obdiv, stejně jako známka míru maximální velikosti vhodně umístěná na zelenofialovém tričku. Obláček se chvíli cpal sem a tam, a když se mu podařilo dotlačit se k semaforu zůstal raději stát, aby si odpočinul. Přitom nechtěně dloubl do trampa, jež nenučenně krácel zástupem. "Odpuť," zdvořile pravil Obláček, když se tramp bez jediné pohledu chtěl prodírat dál, přičemž se nerudně ohnal pravicí. "Já fem nechtěl, ale je mot velká tlafenife." Tramp se otočil a úsměv odpuštění mu ztuhl na rtech. "By devils," zvolal zděšeně, "Voblak přišel do Prague town! Táhni v prdel černý mraku!" S těmito slovy vrhl se do davu a zoufale sebou pláče a mrskaje zmizel Obláčkovi z očí. Obláček si povzdechl, vytáhl ze zadní kapsy svých svátečních jeansů kartičku papíru s tučným nápisem "KAMARÁDE, PŘIJETÍ K NÁM NA POTLACH." a mapu Posázaví, zamyslel se a posléze se ztratil v zástupu.

Mezitím tramp, jenž tak zbaběle prchl při pohledu na Obláčka se značně uklidnil a s dýmkou v zubech došel až ke dveřím pohostinství, jenž připomínalo značně obsazený úl. Upřen o veřeje stál tam plavovlasý obřím se šerifskou hvězdou na kožené vestě. "Nuže?" řekl krátce, když spatřil trampa po svém boku. "All right, chiefe" procedil syn divočeny a udeřil pěstí do své kosmaté hrudi. "Na Davida je vždycky spoleh, stačí říct a zde-" zatukal významně na šedý kufřík jenž až do této chvíle hravě ukrýval ve své dlani, "je ovoce mé píce. Ale jabka to nejsou!" zasmál se posupně. "Manitou nám přeje," pravil šerif "Caramba! prokletý Costrbý Fred měl z pekla štěstí, když se mu podařilo uzmut vlajku Legie těsně před výročním potlachem. Ale díky Velkému duchu je opět v našich rukách jak se sluší a patří. Pojďte. Howgh." Vykročili a rázně odsunovali stranou povykující ckataře.

P o k r a č o v á n í tohoto napínavého
příběhu p ř í š t ě ! ! !

POLEČENSKÁ ŠKATULE PRO SLUŠNÉHO COWBOYE "

Chapter I. - Oděv ve společnosti

Každý tramp by měl mít na paměti, že nejen on je pánem všeho tvorstva, ale že existují i jiná individua, a kterými musí vycházet v dobrém nechce-li, aby jeho cestu životem lemovala škarpa bezduchých protivníků. Proto jsme se uvolili poučovat vás o zvyklostech, které byste měli mít osvojeny.

Zálesák oděný do vkusné košilky s obrázky autíček, a nohy máje sevřeny v pečlivě vyžehlené kalhotky nemůže tvrdit, že je tramp. Trampa dělají tyto tři věci: 1. oděv, 2. zavazadlo 3. nůž.

Aby nás dívky rozeznaly od turistů je nutno poříditi si oděv. Nejvhodnější je odložené šatstvo vojenské, které náležitě ocukujeme, zalátáme, zašpiníme a začákáme krví z rozbitých nosů našich nepřátel. Do rukávu nesmrkáme, ani jím neutíráme prach. Pomněte, že rukáv máme v noci pod hlavou zároveň s rukou, která je doň vsunuta. Jeansy tvoří důležitou část oděvu, která se i v kruhu Slušných cowboyů může používat jako utěrka, ručník zástěra, stůl a židle.

Stetson pak máje na hlavě smekáme v přítomnosti dámy, nebo v hovorů s významnou osobností /hajný, porybný, strážce rezervace, šerif, otec a j./ Chystáme-li se však po někom skočit předem jej odložíme, nebo náležitě upevníme na lbi. není malebné, škrtneme-li jednou rukou oběť a druhou lovíme klebouk v potoce.

Oděv čas od času vypereme a vyspravíme, aby náš zevnějšek byl vždy upravený a působil radost nám i okolí.

Uzdoby a šperky jsou přípustné, ovšem nejedná-li se o ustřelené boltyce nepohodlných cizinců nebo vzlašt necudné obrázky. Doporučují se květinčky čouhající z knoflíkové dírky, jež hovoří o naší lyrické povaze. Domovenky nechť jsou přišity rovně, neodpadávají a mají pokud možno nádech rébusu.

Jen takto oblečení můžeme se vydat na své pastviny s radostí a bez obav ze společenského neúspěchu.

Pokračování příště

Z Nazdar Pyráňo! U nás aneska vodpoledne
D Posylám Ti pozdrava co pořád děláš. Esli budeš mít
O čas tak napyš. Já si žiju jako choroš a chyt sem sunce
P u nás v potoce a taky přídu do hospody až tam budeš Ty.
I Rát si s Tebou potlachám a musím Ti papsat, že už nejsem
S na Parkeťáku, tam je moc lidí a samej hlahol, šlapaly mi
U na hlavu tak sem v Jinolicích tam je blíž vícep. Kup mi
buráki až pudeš kolem hoť mi je bydlím třetí rákos
z leva zvonek tantěž

Tvůj

Poklička
vodník amatér

PORADNA R C R Í S K A O L D P I R Á Ň H Y

Maj bílý bratře, Old Piráňho!

Již mnoho zim převalilo se přes náš wigwam a má dcera, Kňučicí Nutrie se dosud-nepravděla, ačkoliv i nejstarší náčelníci kmene nepamatují, kdy se narodila. Divím se tomu, neboť je to squaw nejen pořádná /na její míry je i náš dokonalý počítací systém krátký/ ale i pohledná / neboť se nenašel ten, který by prošel kolem a nehodil po ní žasnoucím pohledem/. Poradi! Tak rád bych konečně choval vnoučátka!

Náčelník Přelomená Štangle

Náčelníku! Dobré by bylo uveřejnit inzerát v našem časopise, ale nejlépe udělat, když ji prostě někomu daruješ. V každém případě se nenašle ten, kdo by Ti ji vrátil zpátky a tak vyvolal Tvůj hněv, podporovaný hněvem Tvého kmene. Tvůj Rorýs.

Z P R Á V Y Z L O V I Š T

VÝTRŽNÍK POD BABOU - K výtržnosti došlo včera v lese pod Babou, kdy bývalý výčepník z restaurace Pod Troskama domáhal se znovuotevření lokálu jež byl mezi tím změněn na soukromou pivnici z důvodu šizně, přičemž lál turistům tvrdíce, že jeho bratr S.S. je studující medicíny, čímž chtěl zřejmě zděraznit, že není tak velký blbec.

HUSA / ŽROUT - Hostinec v Libuní je smutně proslulý žravou husou, která se neštítí žebrot i na hladových traspech, pokud lidé mají dobré srdce a nekopou ji. Žravá husa sežere na co přijde aniž platí. Zdáli je zmíněný živočich dosud naživu není redakci známo.

BARUČKY V NOVÉM - Baručky zaskvěly se novotou, když neznámá osada změnila ponurou jeskyni v příjemný bungalow. Tento čin notně přispěje ku zvelebení skansenu na Kosti.

O Vážená redakce! Před nadávám jsem zaslal do K
D vašeho časopisu básen tohoto znění:
S Já mám naše lesy rád S
O chodívám si do nich hrát O
M sluníčko tam pěkně svítí M
B a všude je plno kvítí. B
R Jaký však byl můj údiv, když jsem uzřel svou R
E básen vytištěnou a takto přepracovanou: E
R Já mám naše lesy rád R
A chodívám si do nich s... U
cestička je lesem rovná
a kam šlápneš tam jsou h....
Tak takhle si spolupráci s vámi nepředstavuji!
Má snad tento čin znamenat v smích mým ryze
mastičným názorům?

S úctou

Josef Hnátko, úředník

I N Z E R C E

- Prodám starožit. stole-
tou špinu zn. "I s pono-
žkami"

- ozve se trampka kt.
jela min. bob. z Pikovic
do Chrástu zn. "Měl jsem
v ruce zavazadlo"

- Kdo zapojí elekt.
energ. do plotu zn.
"Proti trampům"

- Cizinec přijme práci
na hřbitově zn. "40 let
zkušeností - býv. pistol-
ník"

- Koupíme kvalit. šerifa
zn. "Tábor řvavých"

- zálesák koupí kva-
litní plech na košili
zn. "Zašlete vzorek"

- Vyměníme svatební
šaty za zn. "Dobry
náž"

- Která trampka uple-
te teplou šálu zn.
"Z březové kůry"

- Zklamáný, ne vl.
vinou postřelený
tramp hl. ošetřova-
telku zn. "Pro kilo
brambor"

- Esekyn. dívka 150/
150 hl. sezn. s ml.
mužem zn. "Ve společ.
igliu"

- Kdo ohlídá šlet.
tygra zn. "Na zahrád-
ce"

- Vyměníme kradenou
mrkev za zn. "Sedmi-
milové boty"

- Ihned koupím plev.
kolo zn. "Spěchá -
topím se"

- Vyměníme squaw za
sud piva zn. "Kvalita"

- Za mír. poplatek
uklid. váš camp zn.
"TO čistotných"

RODOCAPSU vydává Rorýs Old Piráňa, vychází podle vůle Manitouovy
a stavu počasí. Nevyžádané příspěvky se otištějí a dárky se nevra-
cejí. Jestliže se v textu shodou okolností vyskytla pravopisná chyba,
pak se tak stalo proto, aby si ctěné čtenářstvo nemyslelo, že se na
něj vytahujem.